

U–jazdowski

Studio Otwarte

Program	
09—10/10 poniedziałek—wtorek, 13:00—20:00	
Studia artystów rezydentów	
Studio nr 6 Dorian Batycka <i>KinetiCoin</i> prapremiera projektu	Studio nr 5 PRICE (Mathias Ringgenberg) <i>Myśląc na głos</i> praca w procesie
Sala Kolebkowa, program projekcji wideo:	
Karina Beumer <i>Ghostwriters</i>	Karina Beumer, Marek van de Watering <i>Metamonument-performancevideo</i>
Marek van de Watering <i>Działasz? (wersja 2)</i>	
hyslom <i>Biseibutsu</i>	
Sala Kolebkowa	
hyslom <i>itte – kaette</i> praca w procesie	
09/10 poniedziałek	10/10 wtorek
Sala im. Wojciecha Krukowskiego	Sala im. Wojciecha Krukowskiego
13:00—14:30 Maria Stokłosa <i>Wychodząc od działania</i> warsztat	18:00—19:15 hyslom <i>Dzień w pracy</i> performans i rozmowa z artystami
15:00—17:30 Marek van de Watering <i>Kult jako rama kształcenia</i> warsztat	19:30—20:30 Elisa Storelli <i>atomistic</i> performans-instalacja
18:00—18:30 hyslom <i>Dzień w pracy</i> performans	
19:00—20:00 Maria Stokłosa <i>Wychodząc od działania</i> pokaz	
20:15—21:45 Go Shibata <i>Gui aiueo:S. Kamieniem z innej góry wygładzić kamień własny</i> projekcja filmu	
	Kuchnia artystów rezydentów
	14:00—16:00 Sakiko Sugawa <i>O pracy reprodukcyjnej</i> konwersatorium
	17:00—18:00 Irwan Ahmet i Tita Salina rozmowa z artystami
	Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski
	Jazdów 2, Warszawa www.u–jazdowski.pl

Wstęp na wszystkie wydarzenia i udział w warsztatach jest bezpłatny.

kuratorki
Anna Czaban,
Anna Ptak,
Agnieszka
Sosnowska

Studio Otwarte to warsztaty, spotkania, prezentacje metod oraz działań artystycznych, zainicjowanych i prowadzonych przez artystów rezydentów Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski w 2017 roku. Proponujemy publiczności zajrzenie za kulisy pracy artystów i programu rezydencji. Będzie można spotkać się z nimi osobiście i poprzez działanie uczestniczyć w różnych momentach ich badań, eksperymentów oraz pracy nad prezentacją projektów.

Działanie jest istotne w praktykach artystów, których będziemy mieli okazję spotkać podczas tych dwóch jesiennych dni. Marek van de Watering pracuje na pograniczu sztuk wizualnych, systemów komputerowych i edukacji nieformalnej. W czasie swojej trzymiesięcznej rezydencji przyglądał się sposobom kształcenia artystów w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, a zwłaszcza w słynnej „Kowalni”. Jako podsumowanie swojej kwerendy proponuje warsztat.

Dla japońskiego kolektywu artystycznego hyslom pozostawanie w nieustannym ruchu jest sposobnością do nawiązywania relacji z otoczeniem. Ich działania – gry terenowe – pozwalają opowiedzieć o specyfice miejsc i napotkanych postaci, zapowiadają wspólnotę ludzką

– ludzkich zbiorowości. Inną dynamikę bycia i działania przedstawi Mathias Ringgenberg, wcielając się w swój sceniczny image PRICE. Ponadto będziemy mogli zobaczyć efekt półrocznych badań nad kwestią wymiarowania czasu szwajcarskiej artystki Elisy Storelli; film o publiczności aktywnie włączającej się w działania na scenie, zainspirowany performansem Alexa Cecchettiiego autorstwa flamandzkiej artystki Kariny Beumer; przedpremierowo przyjrzeć się pracy Doriana Batycka, Tity Saliny i Irwana Ahmetta – artystów biorących udział w wystawie *Gotong Royong*. Jako gość specjalny odwiedzi nas Sakiko Sugawa, japońska aktywistka i kuratorka, z którą porozmawiamy o pracy reprodukcyjnej. *Wychodząc od działania* Marii Stokłosa to otwarta forma spektaklu, poprzez którą rozwija swoją

praktykę improwizacji ruchowej, która, w formie warsztatu, tworzy dwudniowy program.

Studio Otwarte jest kontynuacją wydarzeń takich jak Public AIR czy Laboratorium on AIR – pikników refleksyjnych w parku przed Zamkiem Ujazdowskim, czy składkowych mikrofestiwali artystów rezydentów. W tym samym duchu chcemy spotykać się przy okazji ich działań, w lekkim formacie twórczego bycia i dzielenia się. Studio Otwarte to także otwarta przestrzeń do gromadzenia, wymiany i praktykowania wiedzy wytwarzanej przez artystów, instytucję rezydencji czy instytucję kultury, jaką jest Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski.

Partnerzy

M

mondrian fund.

szwajcarska fundacja dla kultury

prchelvetia

Flanders
State of the Art

INSTYTUT
ADAMA
MIKIEWICZA

Partnerzy medialni

Partnerstwo
Media Regionalne

wyborcza

wyborcza.pl
— WARSZAWA —

Co jest
grane24

Maria Stokłosa

Wychodząc od działania

Warsztat i pokaz

W *Wychodząc od działania* Maria Stokłosa rezygnuje z próby stworzenia zamkniętej formy spektaklu. Punktem wyjścia jest dla niej rozwijanie praktyki improwizacji ruchowej, która zmienia swój kształt w zależności od miejsca, czasu i widowni – energii, którą generuje przed i w trakcie pokazu. Początek tego projektu wyznacza zaproszenie Marii Stokłosa przez filadelfijską artystkę Meg Foley do współpracy nad rozwojem praktyki *Action is Primary* w 2015 roku. Obecnie obie choreografki indywidualnie kontynuują pracę nad solowymi spektaklami, wymieniając rezultaty badań podczas regularnych spotkań online. Warsztat prowadzony przez Marię Stokłosę zakłada wykonanie kilku 5–10 minutowych zadań, po części opartych na oryginalnym materiale Meg Foley z *Action is Primary*, a po części na wariacjach autorstwa Marii Stokłosa i na nowych praktykach.

Marek van de Watering,

Kult jako rama kształcenia

Meta-warsztat poświęcony „Kowalni” Grzegorza Kowalskiego i jej kontynuacjom

Artysta i edukator Marek van de Watering zaprasza na warsztat zainspirowany metodami pracy prof. Grzegorza Kowalskiego na warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. Artysta przez dwa miesiące uczestniczył w zajęciach „Kowalni”, a także zajęciach prowadzonych przez jej absolwentów – Artura Żmijewskiego i Pawła Althamera. W oparciu o powstały w tym okresie dokumentalny materiał filmowy, zgłębimy i odtworzymy metody i sytuacje, które miały tam miejsce.

hyslom (Itaru Kato, Fuminori Hoshino, Yuu Yoshida)

itte – kaette

Praca w procesie

Codzienna praktyka hysłomu to z jednej strony sposoby rejestrowania, z drugiej zaś – sposoby tworzenia poprzez cielesne zaangażowanie w otoczenie. Twórczość i gry terenowe kolektywu jednocześnie dokumentują i fabularyzują relacje między ludźmi i elementami krajobrazu oraz zdolność wzajemnej przemiany oddziałujących na siebie sił. Każdego dnia w godzinach od 8:00 do 17:00 artyści z hyslom będą nieobecni – czas ten spędzą, jak zazwyczaj podczas swej rezydencji, pracując w pewnej stocznii w Ursusie. Co wieczór powrócą do Laboratorium, by o 18:00 przedstawić widzom performans zainspirowany wydarzeniami dnia pracy.

W sali na parterze znajdziemy zdjęcia przedstawiające chwile uchwycone w trakcie badawczego performansu hysłomu. Kluczem do niego jest „itte-kaette” – „tam i z powrotem”. Fotograficzna relacja obejmuje dwie podróże łodzią podjęte przez kolektyw na terenie Polski – trasę wzdłuż Wisły aż do Bałtyku oraz rejs z Gdańska do Kopenhagi i z powrotem. Obie wyprawy to wyraz praktyki pozwalającej hysłomowskiemu „kamieniowi performatywnemu” podróżować dokąds, a następnie wracać. To zarazem sposób prowadzenia obserwacji motywów ważnych dla praktyki kolektywu – gołębi, koni, sposobów oddziaływania sił przyrody i człowieka na tworzenie krajobrazu i innych wyobrażeń mocy.

Go Shibata

Gui aiueo:S. Kamieniem z innej góry wygładzić kamień własny

Projekcja filmu, 86'

Jest to eksperymentalny film drogi, kompozycja dźwiękowa oparta na dokumentalnym materiale filmowym. Utwór narasta i rozwija się wraz z tym, jak kamera i mikrofon rejestrują działania ekscentrycznych indywiduów napotkanych na trasie, którą przemierza swoim jeszcze dziwniejszym vanem zespół Gui aiueo:S. Wśród bohaterów rozpoznajemy artystów: w filmie Go Shibaty zobaczymy, jak praktyka kolektywu hyslom może być wykorzystana jako materiał muzyczny.

Dzięki uprzejmości Yamaguchi Center for Arts and Media (YCAM) i Go Shibaty.

Sakiko Sugawa,

O pracy reprodukcyjnej

Konwersatorium

Praca reprodukcyjna to taka, która jest najbardziej podstawową, fundamentalną pracą służącą przetrwaniu ludzkości. Obejmuje czynności, które podtrzymują naszą codzienną egzystencję i utrzymują środowisko, w którym żyjemy: gotowanie, czyszczenie, pranie, wychowywanie dzieci, opiekę nad starszymi osobami. Prezentacja oraz późniejsza rozmowa z Sakiko Sugawą skupiona będzie wokół nowo powstałego Centrum Pracy Reprodukcyjnej. Centrum chce uczestniczyć w walce o prawa pracowników domowych i domaga się sprawiedliwego traktowania ich pracy. Dąży również do pracy nad takimi modelami przyszłości, które wynikają z logiki pracy reprodukcyjnej, a ludzie którzy ją wykonują, mają wpływ na to co i jak jest wytwarzane. Sakiko Sugawa jest współzałożycielką Social Kitchen w Kioto, Accompany Collective i Centrum Pracy Reprodukcyjnej. Jest współautorką książki *Co-Revolutionary Praxis: accompaniment as a strategy for working together* (2016).

Irwan Ahmet i Tita Salina

Rozmowa z artystami

Irwan Ahmett i Tita Salina od kilku lat opracowują oparte na własnych inicjatywach projekty poruszające tematy niesprawiedliwości, politycznych zawirowań, kwestii środowiskowych, energii i osób zmarginalizowanych – tego rodzaju konteksty często owocują uniwersalnymi ludzkimi wartościami. W Studiu Otwartym artyści opowiedzą o „gotong royong” („rzeczach, które robimy razem”) - jego źródłach i zrodzonych z niego pytaniach. Podzielą się także wynikami obserwacji przeprowadzonej w Puszczy Białowieskiej i porównają sytuację w niej do analogicznych sytuacji w lasach Indonezji.

Karina Beumer

Ghostwriters

Wideo

Kiedy artysta Alex Cecchetti podczas swojego performansu zaprasza na scenę ochotników, Karina Beumer bawi się ideą interakcji z publicznością. Alex Cecchetti nie ma zatem świadomości, jak duży jest jego wpływ na to badanie z wykorzystaniem nagrania wideo. Równolegle, realizator dźwięku Igor Kłaczyński przekształca tekst pisany w dźwięk.

Dorian Batycka

KinetiCoin

Prapremiera projektu

Batycka zaprezentuje nową metodę śledzenia pracy artystycznej i występów artystycznych poprzez użycie technologii tzw. łańcucha bloków, wykorzystwanego m.in. w protokole Bitcoin. W tym celu zostanie wyemitowana oparta na protokole Ethereum *KinetiCoin*. Wystawiony cały czas na widok performer obnaży mechanikę zbiorowej pracy twórczej poprzez pisanie na żywo tekstów krytycznych oraz esejów, które na bieżąco wyświetlane będą na jednej ze ścian. W jego studio zobaczymy także wywiady na żywo, nagrania dźwięków i piosenek, studium ruchu i tańca. Projekt obejmuje bieżący komentarz oraz próbę wytworzenia równoległości z pracami innych oraz mikroorganizmami w obrębie Studia Otwartego i nawiązanie łączności z widzami i wybranymi gośćmi.

PRICE (Mathias Ringgenberg)

Myśląc na głos

Praca w procesie

W czasie Studia Otwartego artysta Mathias Ringgenberg będzie „myśleć na głos”, jednocześnie sprawując kuratorski dozór nad swoją prywatnością projektowaną na odbiorców. Oznacza to, że przez dwa dni artysta będzie żyć i pracować „na głos” w swoim studio w *U–jazdowskim*. Przez większość tego czasu chciałby występować w charakterze gospodarza – czasem jako Mathias we własnej osobie, czasem jako jego alter ego, PRICE. Artysta będzie wykonywać fragmenty swoich występów: wokalne, ruchowe i mówione. Będzie rozmawiać z odwiedzającymi i gotować dla nich. Na koniec zaś zaprosi na imprezę z setem didżejskim.

Elisa Storelli

atomistic

Performans-instalacja

Podczas swojej rezydencji w *U–jazdowskim* Elisa Storelli udała się do Torunia, by przyjrzeć się jednemu z najdokładniejszych zegarów, jaki kiedykolwiek zbudowano. Mowa tu o optycznym zegarze atomowym. Po rozmowach z naukowcami będącymi twórcami zegara artystka ukierunkowała swoje badania na historię czasu atomowego, teorię względności, a także islamską filozofię atomizmu. Poruszając tematyki sięgające od obyczajów kulturowych po naukę, artystka zgłębia koncepcję ciągłości i prowadzi rozważania nad jej istnieniem.

Marek van de Watering,

Karina Beumer

Metamonument-performancevideo

Wideo

Serial krytyczny autorstwa grupy projektowej Centrala poświęcony turystyce. Jest to ewoluujący przewodnik po pejzażu historycznej pamięci Warszawy. Małgorzata Kuciewicz (członkini grupy) pokazuje Markowi i Karinie metapomnik – pomnik pomnika. Marek i Karina postarają się teraz dodać tu kolejny szczebel narracji, tworząc performans o pomniku pomników. W ramach projektu pada szereg pytań – czym jest walka pomników? Czy dokumentacja może stanowić strategię? Czy możliwe jest jakiegokolwiek działanie związane z pomnikiem, które nie poskutkuje nieświadomym tworzeniem propagandy? I wreszcie – jak działać w sposób ostrożny?